

sedda mitte, waid et minna enne piddin sind tunda
ma õppima, et ni wägga sant olled. Se Hans
siin on omma palga lätte saund. Agga sinna sant
innimenne, moista isse, mis pean ma sinnoga teg-
gema? Et ma ollen teadja sest maiapõlletamisest
ja ta wõera warra ärrasalgamisest, siis peaksin
ma sind kohto ette saatma. Agga ma ei tahha
sinna hukkatus. Agga sa pead ommeti kohhe kohto
läbbi mo tiktrel se tallolohha, ni luddas ta seisab,
ja 500 rubla selget rahha andma ja wanna maia
asfemele, mis sa Hansoga ärrapõlletasid, ne ehhi-
tama. Tahhad sa sedda? tui mitte, siis tulleb
teist nõu piddada.

Martin olli sellega rahhul. Se asfi sai teisel
päwal kohtus selletud ja Birit ja Martin läksid
Zürri ja Mariaga õppetaja jure, neid lastma kih-
lata. Ühhiest aega pärrast sedda ollid pulmad
ndes maias. Hansul ei olnud ärwijaid, ta tallo-
koht sai mõdetud ja Birit olli ostja. Birit ja
Zürri toimetasid keit põllo ja muud maia tööd
omma tallokohtade peal tui ausad maiapiddajad.
Martin läks ühhe liggi küllasse, kus temma pis-
sut aega selle järrel ärra surri. Zürri järgmisest
on nüüd keit rikkad tallorahwas ja tui temma
wanna päwade sees omma lastele sedda luggu
räkis, ütles ta ilka: ilmas ei pea kegi piüüma
teisele lahjo tehha; sest se „kes teisele auko
kaewab, langeb isfi sisse!“